รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร

Risk Management Model of English Program Private Schools in Bangkok

ศิริพร แสนรัตน์,[*] วิภาภรณ์ ภู่วัฒนกุล,[**] ศักดิ์ชัย นิรัญทวี,[***] และโกศล มีคุณ[****]

Siriporn Saenrat, Vipaporn Poovatanakul, Sakchai Nirunthawee, and Kosol Meekun

Received: October 7, 2022 Revised: December 23, 2022 Accepted: January 19, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร 2. สร้างและประเมินรูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร และ 3. สร้างและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวนประชากรทั้งหมด 59 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเป็นแบบวัดมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Scales) จำนวน 65 ข้อคำถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (f) คำนวณค่าร้อยละ (%) คำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบรวมและแบบเป็นขั้น (Total and Stepwise MRA) และการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path Analysis) สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Model fit)

ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยเชิงสาเหตุการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยง 5 ด้าน ได้แก่ 1. กฎหมายและระเบียบ 2. นโยบายจากต้นสังกัด 3. การสื่อสารและการจูงใจ 4. นโยบายและแผนกลยุทธ์ และ 5. การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ โดยปัจจัย 5 ด้าน ดังกล่าวร่วมกันพยากรณ์การบริหารความเสี่ยงได้ ร้อยละ 60.8 2. ผลการวิเคราะห์รูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนฯ พบว่า รูปแบบมีค่าทดสอบความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผ่านเกณฑ์ทุกค่า ร้อยละ 76 และ 3. ผลการวิเคราะห์รูปแบบ

[*] นิสิตหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา

[**] ผู้ช่วยศาสตราจารย์, หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา

[***] รองศาสตราจารย์, หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา

[****] รองศาสตราจารย์, หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา

การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนฯ พบว่า รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนฯ มีความเหมาะสมของการนำไปปฏิบัติ โดยผ่านเกณฑ์การประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ เกณฑ์ 70/75

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ, รูปแบบการบริหารความเสี่ยง, โรงเรียนเอกชน

Abstract

The study aims to 1. study the causal factors of risk management of private schools in Bangkok that offer English program instruction following the curriculum of the Ministry of Education; 2. theoretically develop and assess the risk management model of the private schools and 3. develop and assess the appropriateness of the risk management model of the private schools. The study was conducted in the academic year 2020 with 59 schools which was the total population of the study. The research tool was a summated rating scales questionnaire with 65 questions. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, Total and Stepwise Multiple Regression Analysis (MRA), and Path Analysis with the Model fit.

The results found that: 1. there were five causal factors affecting the risk management of the private schools in Bangkok that offer English program instruction following the curriculum of the Ministry of Education. The five factors included 1. law and regulation; 2. policies of the agency; 3. public communication and persuasion; 4. policies and strategies and 5. economic changes. These five factors together could predict the risk management possibility at 60.8 percent; 2. the results of the theoretical analysis of the risk management model, found that the model had correlation test values correlated with the empirical data at 76 percent, which all passed the criteria, and 3. the results of the assessment of the risk model found that the model was appropriate to be implemented in the private schools by passing the evaluation criteria from the experts which were 70/75.

Keywords: Management of Teaching and Learning in English, Risk Management Model, Private School,

บทนำ

ปัจจุบันความรู้ ความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสาร ทำให้สังคมโลกมีการลื่นไหลระหว่างวัฒนธรรมมากขึ้น หากประเทศไทยต้องมีความสัมพันธ์กับนานาชาติบนพื้นฐานของศักดิ์ศรีและความเท่าเทียมกัน และความสามารถในการแข่งขันและร่วมมือกับประชาคมโลกได้นั้นเราต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวทางการจัดการศึกษาให้สามารถพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีสมรรถนะในการแข่งขัน มีคุณภาพสูงขึ้น รู้จักเลือกที่จะรับกระแสของวัฒนธรรมต่างชาติ แต่คงไว้ด้วยการปลูกจิตสำนึกและความภูมิใจในความเป็นคนไทย การกระจายอำนาจในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกยุควิทยาการและสังคมแห่งเทคโนโลยีและสารสนเทศที่มีการพัฒนา ทำให้ข้อมูลข่าวสารเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ มีการเชื่อมโยงถึงกันโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นานาประเทศใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ความสามารถในการสื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลทางเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เทียบเท่าระดับนานาชาติจึงเป็นการยกระดับความสามารถด้านภาษาและเป็นพันธกิจที่สำคัญของการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพที่สำคัญต่อประชากรโลกในศตวรรษที่ 21 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

รัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและยกระดับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน ดังจะเห็นได้จากการที่กระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ. 2557 โดยกำหนดนโยบายที่สำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยโครงการพิเศษด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561) และอนุญาตให้โรงเรียนที่มีความพร้อมสามารถจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาษาอังกฤษ โดยจัดเป็นโครงการชื่อว่า โครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า English Program เป็นการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แต่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) สำหรับโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษนั้นมีการจัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ ยกเว้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมที่ว่าด้วยเรื่องของประเทศไทย วัฒนธรรมไทย และกฎหมายไทยให้สอนเป็นภาษาไทย จัดให้มีการประสานงานด้านเนื้อหาหลักสูตรระหว่างครูชาวต่างประเทศ และในระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษาต้องมีครูชาวไทยผู้สอนร่วม (Co – Teachers) ทุกชั่วโมง จำนวนนักเรียนในระดับก่อนประถมศึกษาไม่เกินห้องละ 25 คน และระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น – ตอนปลาย ไม่เกินห้องละ 30 คน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) และข้อมูลจากสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในปีการศึกษา 2563 โดยโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ จำนวนทั้งสิ้น 163 โรง เป็นโรงเรียนที่ตั้งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 65 โรง แบ่งเป็นโรงเรียนที่เปิดเฉพาะระดับก่อนประถมศึกษา จำนวน 6 โรง และโรงเรียนที่เปิดระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา จำนวน 59 โรง และโรงเรียนในส่วนภูมิภาค จำนวน 98 โรง (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2563, ย่อหน้า 1)

อย่างไรก็ตามโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษยังพบกับปัญหาหลายด้านในการบริหารจัดการ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2560) ได้แก่ 1) ด้านกลยุทธ์ อันเนื่องมาจากการขาดความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของโครงการที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้บริหารที่เป็นชาวต่างชาติที่ไม่เข้าใจในระบบการศึกษาของไทยที่ค่อนข้างมีเนื้อหามากทำให้การกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ และการวางแผนงานไม่ชัดเจน ไม่สอดรับนโยบายหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ปฏิบัติ 2) ด้านการดำเนินงานเกิดจากการที่โรงเรียนต้องรับครูต่างชาติเข้าร่วมงานกับครูไทย ซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกัน หากครูไทยไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษก็จะส่งผลต่อการทำงานให้ไม่สามารถบรรลุความสำเร็จได้ และในการที่มีครูต่างชาติร่วมงานภายในโรงเรียนก็มีความเสี่ยงในเรื่องวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันในวัฒนธรรมของคนไทยกับคนต่างชาติ การสั่งงานในสายการบังคับบัญชาขาดความชัดเจน ทำให้การนำไปปฏิบัติไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ความขัดแย้งกันภายในโรงเรียนเพราะบุคลากรไม่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นอกจากนั้นยังพบความเสี่ยงในเรื่องการเปลี่ยนครูบ่อย ๆ อันเนื่องมาจากหลายสาเหตุ ได้แก่ โรงเรียนอื่นที่ให้ค่าตอบแทนที่สูงกว่า หรือการสอบบรรจุเข้ารับราชการได้ เป็นต้น ซึ่งทำให้การดำเนินงานในโครงการต่าง ๆ ขาดความต่อเนื่อง 3) ด้านการเงิน มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องรายได้ของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษได้จากการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนจากผู้ปกครองเท่านั้น หากการบริหารจัดการทางด้านการเงินไม่เกิดความสมดุลในเรื่องรายรับและรายจ่าย อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานได้ และการตรวจสอบการเงินของโรงเรียนเอกชนยังไม่มีกฎหมายที่ชัดเจน ซึ่งจะทำให้เกิดการทุจริตในองค์กรได้ และ 4) ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ เกิดจากการรับครูที่ไม่มีใบประกอบวิชาชีพครูหรือครูทำหลักฐานการศึกษาปลอมมาให้โรงเรียน การรับครูที่ไม่จบระดับการศึกษาปริญญาตรี การไม่บรรจุครู การไม่ถอดถอนครูในกรณีที่ครูลาออกจากโรงเรียน ปัญหาเกี่ยวกับวีซ่าของครูต่างชาติที่ต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการนาน และเมื่อโรงเรียนต้องการให้ครูต่างชาติทำงานจึงส่งผลกระทบต่อการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและการเปลี่ยนแปลงระเบียบต่าง ๆ ของหน่วยงานราชการบ่อย ๆ ทำให้โรงเรียนติดตามข่าวสารนั้นล่าช้า ปัญหาเหล่านี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิวัฒน์ ตู้จำนงค์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, และพีระพงษ์ สิทธิอมร (2560) ที่ศึกษารูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า สภาพการบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยภาพรวมมีระดับการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก โดยศึกษาจากด้านกลยุทธ์ ด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน และด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษารูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางพัฒนารูปแบบการบริหารความเสี่ยงในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อสร้างและประเมินรูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

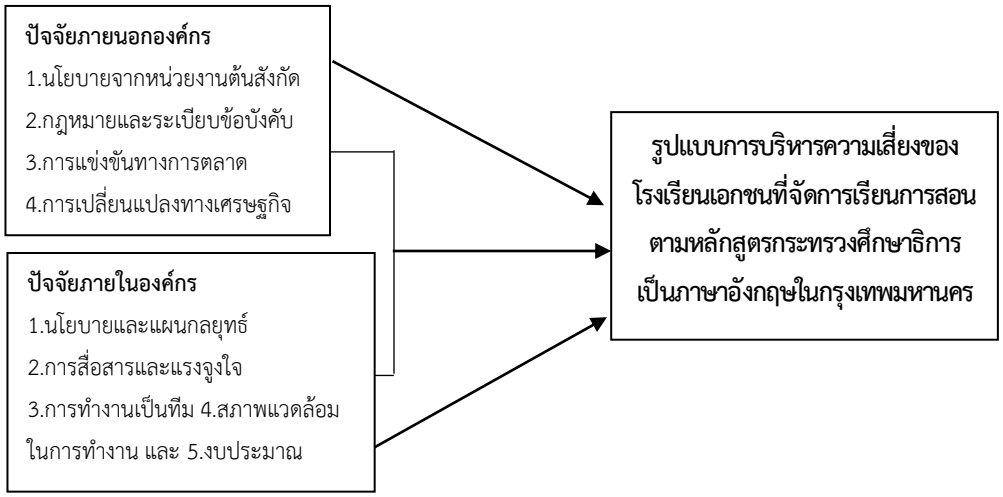
1. ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร ควรมีอย่างน้อย 5 ปัจจัย

2. รูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Model fit)

3. รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร มีความเหมาะสมของการนำไปปฏิบัติ โดยผ่านเกณฑ์การประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ เกณฑ์ 70/75

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการบริหารความเสี่ยง (วิโรจน์ สารรัตนะ, 2555) มาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวความคิดของโครงการวิจัยรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ บุคลากรในโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งหมด 59 โรงเรียน มีจำนวน 6,100 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และคณะกรรมการบริหารโรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรการคำนวณของ Krejcie, & Morgan (1970) จากจำนวนประชากรคือ โรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 59 โรงเรียน ประชากรทั้งหมด 6,100 คน ในการวิจัยนี้เลือกจำนวนไม่น้อยกว่า 200 คน โดยกำหนดจำนวนคิดจาก 10 หน่วยตัวอย่างต่อ 1 ตัวแปร การวิจัยนี้มีตัวแปร 10 ตัวแปร ตัวอย่างที่ต้องการคือ ไม่น้อยกว่า 10 หน่วย โดยวิธีการเลือกตัวอย่างใช้วิธีตามขั้นตอนของ Multi - Stage Sampling จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 54 โรงเรียน รวมผู้ให้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 216 คน และผู้ให้ข้อมูลแต่ละโรงเรียน คือ ผู้บริหารความเสี่ยง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และคณะกรรมการบริหารโรงเรียน รวมผู้ให้ข้อมูล จำนวน 4 คนต่อโรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้า และจากเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร รายละเอียดของเครื่องมือ มีดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยใช้การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับนโยบายและแผนกลยุทธ์ การสื่อสารและการจูงใจ การทำงานเป็นทีม สภาพแวดล้อมในการทำงาน งบประมาณ นโยบายจากหน่วยงานต้นสังกัด กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ การแข่งขันทางการตลาด และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เป็นแบบสอบถามที่มีคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด โดยแบบสอบถามมี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานในปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร และตอนที่ 3 การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณรวมค่า (Summated Rating Scales) ตามมาตราวัดของลิเคิร์ท (Likert Scale) 5 ระดับ กำหนดค่าแบบสอบถาม (Likert, 1967) ดังนี้

5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การคิดคะแนนของแต่ละตัวแปรต้องคิดคะแนนรวมจากทุกข้อ การตอบที่ได้คะแนนรวมมาก แสดงว่ามีความเสี่ยงน้อยมากกว่าการตอบที่ได้คะแนนรวมน้อย

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม

2.2 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ มีดังนี้

2.2.1 นำแบบสอบถามฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คนตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความชัดเจนของภาษา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence) พบว่า แบบสอบถาม ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีข้อคำถามที่ดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปทุกข้อคำถาม ส่งผลให้แบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยเชิงสาเหตุการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร มีข้อคำถาม 45 ข้อ และตอนที่ 3 การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร มีข้อคำถาม 20 ข้อ รวมข้อคำถามทั้งสิ้น 65 ข้อคำถาม

2.2.2 ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Cronbach’s Reliability Coefficient Alpha) ของ Cronbach (1970) โดยทดสอบกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try Out) ได้แก่ โรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร โดยมีผู้ให้ข้อมูลแต่ละโรงเรียน คือ ผู้บริหารโรงเรียน 5 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน 5 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 15 คน และคณะกรรมการบริหารโรงเรียน 5 คน รวมเป็นผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 30 คน

2.2.3 นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Cronbach’s Reliability Coefficient Alpha) ของ Cronbach (1970) ของแบบสอบถามพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของปัจจัยเชิงสาเหตุการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ 0.95 และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ 0.92

2.2.4 เมื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแล้ว หากมีข้อที่ต้องปรับ ผู้วิจัยนำมาปรับแก้แบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์เพื่อพิจารณาในการนำไปใช้ดำเนินการวิจัยในขั้นตอนต่อไป

2.3 รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร นำมาหาความเหมาะสมในการนำไปสู่การนำไปใช้ของรูปแบบ

การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.3.1 ขั้นที่ 1 สร้างและประเมินรูปแบบเชิงทฤษฎีโดยนำตัวแปรที่ผ่านการตรวจสอบแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน มาสร้างเป็นข้อคำถามของการดำเนินการบริหารรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร เกณฑ์ประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร โดยกระบวนการ PDCA และใช้มาตราประเมินค่า แต่ละข้อความมีมาตรประเมิน 5 ระดับประกอบ ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมของกิจกรรมการบริหารมากที่สุด
4 หมายถึง มีความเหมาะสมของกิจกรรมการบริหารมาก
3 หมายถึง มีความเหมาะสมของกิจกรรมการบริหารปานกลาง
2 หมายถึง มีความเหมาะสมของกิจกรรมการบริหารน้อย
1 หมายถึง มีความเหมาะสมของกิจกรรมการบริหารน้อยที่สุด

2.3.2 ขั้นที่ 2 นำผลการประเมินรูปแบบเชิงทฤษฎีจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งคำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วว่ามีความเหมาะสมแต่ละด้านได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 นำไปประเมินความเหมาะสมในการนำไปใช้ของรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และมีเกณฑ์ประเมินแบบประเมินเป็นมาตรประเมินรวมค่าซึ่งเป็นข้อความประกอบมาตรประเมิน 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ได้มากที่สุด
4 หมายถึง มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ได้มาก
3 หมายถึง มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ได้ปานกลาง
2 หมายถึง มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ได้น้อย
1 หมายถึง มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ได้น้อยที่สุด

2.4 การตรวจสอบรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานครที่ประเมินผลจากผู้ทรงคุณวุฒิ นำมาคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของค่าเฉลี่ย พบว่า รูปแบบควรมีความเหมาะสมของการนำไปใช้แต่ละด้านได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 โดยภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยขออนุมัติจากวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อออกหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานครที่มาจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ตอบแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยได้อำนวยความสะดวกให้กับผู้ให้ข้อมูลให้ตอบคำถามทางอิเล็กทรอนิกส์โดยการตอบแบบสอบถามผ่าน Google Form และขอให้ส่งกลับภายใน 2 สัปดาห์

3.3 ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมในการนำไปใช้ของรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร

3.4 ผู้วิจัยวิเคราะห์และสรุปข้อมูลจากการประเมิน เพื่อใช้ยืนยันรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติพื้นฐาน คือ การแจกแจงความถี่ (f) คำนวณค่าร้อยละ (%) คำนวณค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

4.2 วิเคราะห์หาปัจจัยเชิงสาเหตุของการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบรวมและแบบเป็นขั้น (Total and Stepwise MRA)

4.3 การวิเคราะห์รูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร จากขั้นตอนที่ 1 นำมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยวิธีการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path Analysis) สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Model fit)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยเชิงสาเหตุการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร มีดังนี้

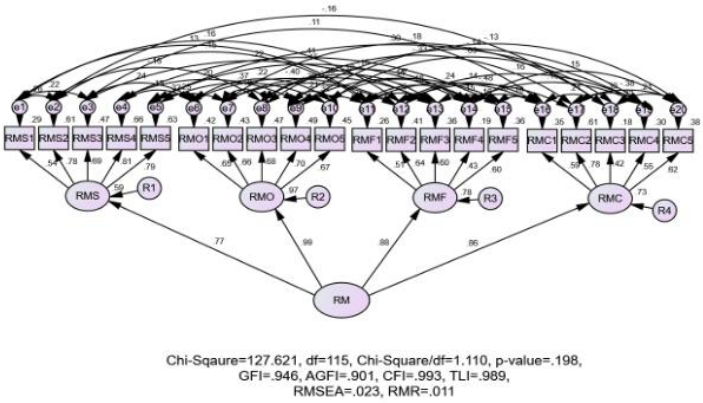
1.1 ปัจจัยภายในองค์กรมี 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านนโยบายและแผนกลยุทธ์ ด้านการสื่อสารและการจูงใจ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้านงบประมาณ

1.2 ปัจจัยภายนอกมี 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านนโยบายจากหน่วยงานต้นสังกัด ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ด้านการแข่งขันทางการตลาด และด้านการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยง โดยผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุภายในองค์กรและภายนอกองค์กรกับการบริหารความเสี่ยง พบว่า มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยง 5 ด้าน ได้แก่ 1. กฎหมายและระเบียบ (β = .232) 2. นโยบายจากต้นสังกัด (β = .254) 3. การสื่อสารและการจูงใจ (β = .187) 4. นโยบายและแผนกลยุทธ์ (β = .165) และ 5. การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ (β = .126) โดยปัจจัย 5 ด้านดังกล่าวร่วมกันอธิบายปัจจัยการบริหารความเสี่ยงได้ ร้อยละ 60.8

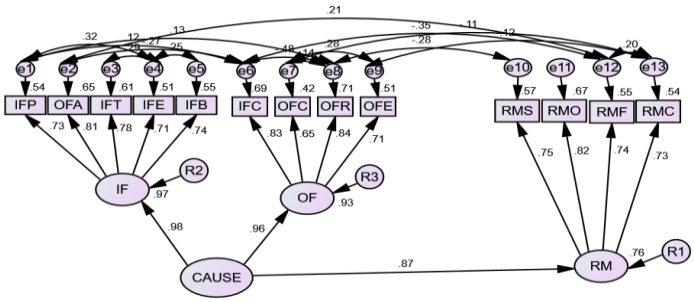
2. ผลการวิเคราะห์รูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานครมีความเหมาะสมของการดำเนินการบริหาร ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

2.1 ส่วนแรกการวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปร เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) แบบวัดการบริหารความเสี่ยงมีมิติย่อย (ตัวแปรสังเกต) 4 มิติ ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ (RMS) ด้านการดำเนินงาน (RMO) ด้านการเงิน (RMF) และด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ (RMC) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ พบว่า มีค่าเป็นบวกและเกินกว่า 0.50 ทุกองค์ประกอบ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.77 ถึง 0.99 ส่วนค่า R2 ของปัจจัยแต่ละด้านอยู่ระหว่าง 0.59 ถึง 0.97 จึงกล่าวได้ว่า โมเดลการวัดการบริหารความเสี่ยงมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง (ภาพ 2)

ภาพ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการบริหารความเสี่ยง

2.2 ส่วนที่สองการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุของการบริหารความเสี่ยงโดยวิธีวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path Analysis) การวิเคราะห์แบบตัวแปรแฝง (Latent Variables) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมของการดำเนินการบริหาร โดยผ่านเกณฑ์ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความกลมกลืนของแบบจำลองสมการโครงสร้าง ได้แก่ 1) ค่าสถิติไค-สแควร์ 2) ค่าสัดส่วน 3) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน 4) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว 5) ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ 6) ค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ และ 7) ค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ สรุปได้ว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งภายในและภายนอกองค์กรมีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร โดยโมเดล (Model) ดังกล่าว เป็นไปตามสมมติฐานมีความเหมาะสมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ร้อยละ 76 ดังภาพ 3

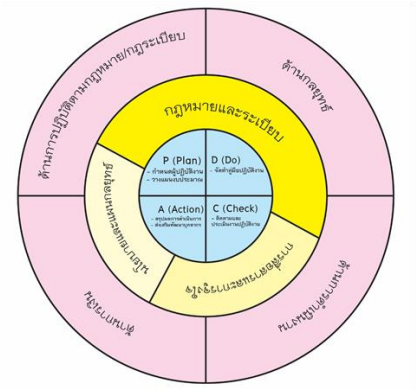

Chi-Sqaure=47, df=47, Chi-Square/df=1.299, p-value=.082,
GFI=.960, AGFI=.922, CFI=.992, TLI=.987,
RMSEA=.038, RMR=.003

ภาพ 3 รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร (ผลวิเคราะห์ Path Analysis)

3. ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ พบว่า รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานครโดยการประเมิน 2 รอบ ปรากฏผลดังนี้

3.1 รอบที่หนึ่ง การประเมินรูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน เป็นการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการบริหาร ในกรอบการบริหารวงจรคุณภาพของ Deming (Deming Cycle) คือ Plan-Do-Check-Act ดังภาพ 4

ภาพ 4 รูปแบบการบริหารความเสี่ยง (Model)

ผลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ พบว่า ภาพรวมด้านนโยบายและแผนกลยุทธ์มีความเหมาะสมของกิจกรรมการบริหารมากที่สุด คือ ร้อยละ 89.90

รองลงมา คือ ด้านการทำงานเป็นทีม ร้อยละ 89.60 และด้านสื่อสารและการจูงใจ ร้อยละ 88.80 ตามลำดับ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร โดยผู้เชี่ยวชาญ

กิจกรรมการบริหาร	ค่าคำนวณ		
	ค่าเฉลี่ย(M)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
ด้านนโยบายและแผนกลยุทธ์	4.50	0.003	89.90
1. การวางแผน (P)	4.44	0.501	88.80
2. การปฏิบัติ (D)	4.58	0.499	91.60
3. การติดตาม/ประเมิน (C)	4.46	0.503	89.20
4. การยอมรับ/ปรับปรุง (A)	4.50	0.505	90.00
ด้านการสื่อสารและการจูงใจ	4.45	0.005	88.90
1. การวางแผน (P)	4.40	0.494	88.00
2. การปฏิบัติ (D)	4.64	0.484	92.80
3. การติดตาม/ประเมิน (C)	4.36	0.485	87.20
4. การยอมรับ/ปรับปรุง (A)	4.38	0.490	87.60
ด้านการทำงานเป็นทีม	4.48	0.005	89.60
1. การวางแผน (P)	4.60	0.494	92.00
2. การปฏิบัติ (D)	4.46	0.503	89.20
3. การติดตาม/ประเมิน (C)	4.46	0.503	89.20
4. การยอมรับ/ปรับปรุง (A)	4.40	0.495	88.00
รวม	**4.48**	**0.004**	**89.47**

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง พบว่า ภาพรวมด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ มีความเหมาะสมของกิจกรรมการบริหารมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 89.60 รองลงมาคือ ด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 89.10 และด้านกลยุทธ์ด้านการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 88.80 ตามลำดับ

3.2 รอบที่สอง การประเมินรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เป็นการประเมินความเหมาะสมในการนำไปใช้ของรูปแบบฯ วิเคราะห์ด้วยการคำนวณค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ประเมินความเหมาะสมของการนำไปปฏิบัติของรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

กิจกรรม	ค่าคำนวณ		
	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าเบี่ยงเบน (S.D.)	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
กิจกรรมการบริหาร	**4.67**	**0.54**	**93.60**
- ด้านนโยบายและแผนกลยุทธ์	4.80	0.45	95.60
- ด้านการสื่อสารและและการจูงใจ	4.62	0.60	92.80
- ด้านการทำงานเป็นทีม	4.60	0.57	92.40
การบริหารความเสี่ยง	**4.71**	**0.49**	**94.60**
- ด้านกลยุทธ์	4.76	0.57	92.40
- ด้านการดำเนินงาน	4.76	0.43	95.20
- ด้านการเงิน	4.70	0.50	94.80
- ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ	4.80	0.45	96.00
รวม	**4.69**	**0.52**	**94.10**

จากตาราง 3 พบว่า กิจกรรมการบริหารความเสี่ยง ได้แก่ ด้านนโยบายและแผนกลยุทธ์ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 95.60 ด้านการสื่อสารและการจูงใจ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.80 และด้านการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.40 ตามลำดับ และการบริหารความเสี่ยง ได้แก่ ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 96.00 ด้านการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 95.20 ด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 94.80 และด้านกลยุทธ์ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.40 ตามลำดับ ดังนั้น ความเหมาะสมของ “รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร” ในความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทุกด้านมีความเหมาะสมของการนำไปปฏิบัติผ่านตามเกณฑ์ 70/75 มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ในทางปฏิบัติ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ทั้งสองปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยง สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยและการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร พบว่า

1.1 ปัจจัยภายในองค์กรของการบริหารความเสี่ยงมี 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านนโยบายและแผนกลยุทธ์ ด้านการสื่อสารและการจูงใจ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้านงบประมาณ พบว่า

ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในประเด็นเรื่องการมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยในการปฏิบัติน้อย อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเป็นการพัฒนาเป็นงานประจำ จึงทำให้ค่าในการปฏิบัติน้อยกว่าด้านอื่น ซึ่งการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีในการทำงานให้กับบุคลากรในโรงเรียนโดยไม่ให้เกิดอันตรายและรู้สึกปลอดภัยเป็นสิ่งที่ทำให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงองค์กรด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับ มะรอบี โดยหมะ (2558) ที่ศึกษาเรื่อง การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครและนนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมภายในองค์กร หมายถึง ความตระหนักขององค์กรที่มีต่อการบริหารความเสี่ยง การบริหารความเสี่ยงขององค์กร จะมีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์ วัตถุประสงค์และวิธีการกำหนดโครงสร้างของกิจกรรมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ กำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรอย่างชัดเจน ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติงานที่มุ่งเน้นความซื่อสัตย์และจริยธรรม ผู้บริหารให้ความสำคัญในการนำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลอย่างชัดเจน จัดโครงสร้างการบริหารของโรงเรียนที่ชัดเจนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี และกำหนดข้อมูลในการตัดสินใจและการบริหารความเสี่ยงตามลำดับ นอกจากนั้นผลการวิจัยยังพบว่า ด้านงบประมาณ ในประเด็นที่เกี่ยวกับการรายงานผลงบประมาณของแต่ละปีมีระดับในการปฏิบัติน้อย อาจจะเนื่องมาจากในการบริหารงานด้านงบประมาณของโรงเรียนเอกชนไม่มีขั้นตอนในการปฏิบัติหลายขั้นตอน ซึ่งการอนุมัติด้านงบประมาณนั้นจะอนุมัติโดยผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเท่านั้น จึงให้ความสำคัญในการปฏิบัติด้านงบประมาณน้อยกว่าด้านอื่น อย่างไรก็ตามในด้านการเงินมักจะส่งผลต่อการบริหารงานด้านอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน

1.2 ปัจจัยภายนอกองค์กรของการบริหารความเสี่ยงมี 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านนโยบายจากหน่วยงานต้นสังกัด ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ด้านการแข่งขันทางการตลาด และด้านการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ พบว่า ด้านการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ในประเด็นที่เกี่ยวกับการจัดทำแนวทางบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ มีระดับในการปฏิบัติน้อย อาจจะเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่ไม่สามารถจัดแนวทางป้องกันโดยการบริหารของโรงเรียนได้ เพราะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจเป็นไปตามสถานการณ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศยากแก่การวางแผนการบริหารงาน ทั้งนี้ในการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจก็ส่งผลต่อการบริหารงานด้านงบประมาณการเงินของโรงเรียนด้วย หากเศรษฐกิจดีผู้ปกครองย่อมส่งบุตร-ธิดาเข้าศึกษาที่โรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ เพราะเป็นโรงเรียนเอกชนที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าโรงเรียนเอกชนหลักสูตรภาษาไทย ในทำนองเดียวกันหากเศรษฐกิจไม่ดีผู้ปกครองอาจไม่พิจารณาส่งบุตร-ธิดาเข้าเรียนเช่นกัน ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจจึงส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินด้วย และสอดคล้องกับ พรพรรณ งามโรจน์, และสำเริง อ่อนสัมพันธ์ (2562) ที่ศึกษาเรื่อง แนวทางการจัดการความเสี่ยงในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 พบว่ามี ความเสี่ยง 9 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความเสี่ยงด้านการทุจริต ความเสี่ยงด้านความมั่นคง/ความมีเสถียรภาพทางการศึกษา ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม

ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน ความเสี่ยงด้านทรัพยากรมนุษย์ ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์/ยุทธศาสตร์ ความเสี่ยงด้านการเงิน ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยี/การสื่อสาร ความเสี่ยงด้านกฎระเบียบ/ข้อบังคับ ตามลำดับ

1.3 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกองค์กรโดยรวม 9 ด้าน พบว่า มีปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร 5 ด้าน คือ 1. กฎหมายและระเบียบ 2. นโยบายจากต้นสังกัด 3. การสื่อสารและการจูงใจ 4. นโยบายและแผนกลยุทธ์ และ 5. การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ โดยปัจจัย 5 ด้านดังกล่าวร่วมกันอธิบายการบริหารความเสี่ยงได้ร้อยละ 76 เป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร ควรมีอย่างน้อย 5 ปัจจัย สอดคล้องกับ พุฒิสรรค์ ศรีรัตนประชากูล, พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิร, และพัชรกฤษฎ์ พวงนิล (2559) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาแนวทางการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การมัธยมศึกษา เขต 26 พบว่า องค์ประกอบของความเสี่ยงมี 5 ด้าน คือ 1. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ 2. ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน 3. ความเสี่ยงด้านการเงิน 4. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ และ 5. ความเสี่ยงด้านบุคลากร มีสภาพปัจจุบันของการบริหารความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การสร้างและประเมินรูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมของการดำเนินการบริหารในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า รูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร มีความเหมาะสมของการดำเนินการบริหาร เนื่องจากในด้านของการบริหารความเสี่ยงอธิบายอย่างเข้าใจได้ง่ายว่า รูปแบบเชิงทฤษฎีที่สร้างสามารถนำไปใช้ในการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร หากมีการปฏิบัติในแนวทางดังกล่าวมากจะช่วยให้ลดความเสี่ยงลงได้ ทั้งนี้ควรวางแผนการปฏิบัติเน้นหนักไปที่ปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ นโยบายและแผนกลยุทธ์ การสื่อสารและการจูงใจ การทำงานเป็นทีม ในส่วนปัจจัยภายนอกองค์กรได้แก่ นโยบายจากหน่วยงานต้นสังกัด กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ การแข่งขันทางการตลาด และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ควรสร้างความตระหนักต่อการวางแผนขององค์กร จากการดำเนินการดังกล่าว คาดว่าจะส่งผลให้ความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานครลดลง ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับ สมศักดิ์ สรสินธุ์, ศักดิ์ชาย นาคนก, ธีร์ธนิกษ์ ศิริโวหาร, และกันต์ฤทัย คลังพหล (2561) ที่ศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการความเสี่ยงในการบริหารจัดการที่ดีของการบริหารสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย พบว่า การตรวจสอบรูปแบบความสัมพันธ์ที่ปรับแล้วมีค่าสถิติไค-สแควร์ เท่ากับ 128.11 และมีค่า P-Value 0.01332 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาดัชนีการวัดพบว่า ทุกค่าชี้วัดมีอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

3. การสร้างและประเมินรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ

การบริหารความเสี่ยง ได้แก่ ด้านนโยบายและแผนกลยุทธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละได้เท่ากับร้อยละ 89.90 ด้านการสื่อสารและการจูงใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละได้เท่ากับร้อยละ 88.90 และด้านการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละได้เท่ากับร้อยละ 89.60 และการบริหารความเสี่ยง ซึ่งได้แก่ ด้านกลยุทธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละได้เท่ากับร้อยละ 88.80 ด้านการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละได้เท่ากับร้อยละ 88.80 ด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละได้เท่ากับร้อยละ 89.10 และด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละได้เท่ากับร้อยละ 89.60 สรุปได้ว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร ผ่านการประเมินความเหมาะสมในการนำไปใช้ของรูปแบบตามเกณฑ์ร้อยละ 70/75 ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับ สุมนา เสือเอก (2560) ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้การประเมินผลเชิงคุลยภาพ พบว่า ตรวจสอบรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้การประเมินผลเชิงคุลยภาพ เพื่อตรวจสอบรูปแบบที่เหมาะสม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกมุมมองด้านนักเรียน ผู้ปกครอง มุมมองด้านกระบวนการจัดการศึกษาภายใน มุมมองด้านการเรียนรู้ และพัฒนามุมมองด้านการเงินและทรัพยากร 2) การประเมินความความเสี่ยง มุมมองด้านนักเรียน ผู้ปกครอง มุมมองด้านกระบวนการจัดการศึกษาภายใน มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา มุมมองด้านการเงินและทรัพยากร 3) การจัดการความเสี่ยงมุมมองด้านนักเรียน ผู้ปกครอง มุมมองด้านกระบวนการจัดการศึกษาภายใน มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา มุมมองด้านการเงินและทรัพยากร และ 4) การติดตามและทบทวนความเสี่ยงมุมมองด้านนักเรียน ผู้ปกครอง มุมมองด้านกระบวนการจัดการศึกษาภายใน มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา มุมมองด้านการเงินและทรัพยากร จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เป็นรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของอาชีวศึกษาเอกชนโดยใช้การประเมินผลเชิงคุลยภาพมีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

จากผลการวิจัยเบื้องต้นสรุปได้ว่า รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวง ศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงอย่างน้อย 5 ปัจจัย และการประเมินรูปแบบในความเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมีความเหมาะสมสามารถนำรูปแบบไปใช้ในทางปฏิบัติได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สามารถนำรูปแบบการสร้างและประเมินรูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ ซึ่งเป็นด้านที่มีผลการประเมินความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมากที่สุดไปใช้หรือประยุกต์ใช้

ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของสถานศึกษา และควรศึกษาในด้านอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษามีประสิทธิภาพและความเสี่ยงในการบริหารงานของโรงเรียนเอกชนให้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงของจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาต่อไป

2 การวิจัยในครั้งนี้ ไม่ใช่ผลการวิจัยที่ได้เป็นเพียงการทดลองการสร้างและประเมินรูปแบบเชิงทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเท่านั้น ดังนั้น ควรมีการทำวิจัยเพิ่มเติม เพื่อทดลองใช้รูปแบบที่สร้างเพื่อความสมบูรณ์ และมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อการนำรูปแบบไปใช้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. การวิจัยในครั้งนี้ พบว่า รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร มี 2 ปัจจัยหลัก ทั้งหมดแค่ 9 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยภายใน 5 ด้าน และปัจจัยภายนอก 4 ด้าน ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกความเสี่ยงด้านอื่น ๆ หรือเปรียบเทียบการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกกับงานอื่น ๆ เพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2579.** สืบค้น สิงหาคม 8, 2565, จาก http://www.lampang.go.th/public60/EducationPlan2.pdf.

_____. (2562). นโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ 2562. สืบค้น สิงหาคม 8, 2565, จาก https://www.sobkroo.com/articledetail.asp?id=325.

พุฒิสรรค์ ศรีรัตนประชากูล, พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิร, และพัชรกฤษฎ์ พวงนิล. (2559, กันยายน). การพัฒนาแนวทางการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การมัธยมศึกษา เขต 26. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 10(ฉบับพิเศษ),** 628 - 640.

พรพรรณ งามโรจน์, และสำเริง อ่อนสัมพันธ์. (2562, มกราคม – มิถุนายน). แนวทางการจัดการความเสี่ยงในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1. **วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 10(1),** 715 - 728.

มะรอบี โดยหมะ. (2558). **การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในกรุงเทพมหานครและนนทบุรี.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

วิโรจน์ สารรัตนะ. (2555). **แนวคิด ทฤษฎี และประเด็นเพื่อการบริหารทางการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ทิพยวิสุทธ์.

วิวัฒน์ ตู้จำนงค์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, และพีระพงษ์ สิทธิอมร. (2560, มกราคม - มิถุนายน). รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษา. **วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา, 11(1),** 82 - 92.

สุมนา เสือเอก. (2560). **รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2563). **แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2560 - 2564** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). **มาตรฐานการศึกษาของชาติ.** กรุงเทพฯ: กลุ่มมาตรฐานการศึกษา สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สมศักดิ์ สรสินธุ์, ศักดิ์ชาย นาคนก, ธีร์ธนิกษ์ ศิริโวหาร, และกันต์ฤทัย คลังพหล. (2561, กรกฎาคม – กันยายน). รูปแบบการจัดการความเสี่ยงในการบริหารจัดการที่ดีของการบริหารสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย. **วารสาร มจร. สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 7(3),** 163 - 177.

Cronbach, L. J. (1970). **Essentials of Psychological Testing** (3nd ed). New York: Harper & Row.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement, 30(3),** 607 – 610.

Likert, R. (1967). **The Method of Constructing and Attitude Scale.** Reading in Attitude Theory and Measurement. Fishbeic, Matin, Ed. New York: Wiley & Son.